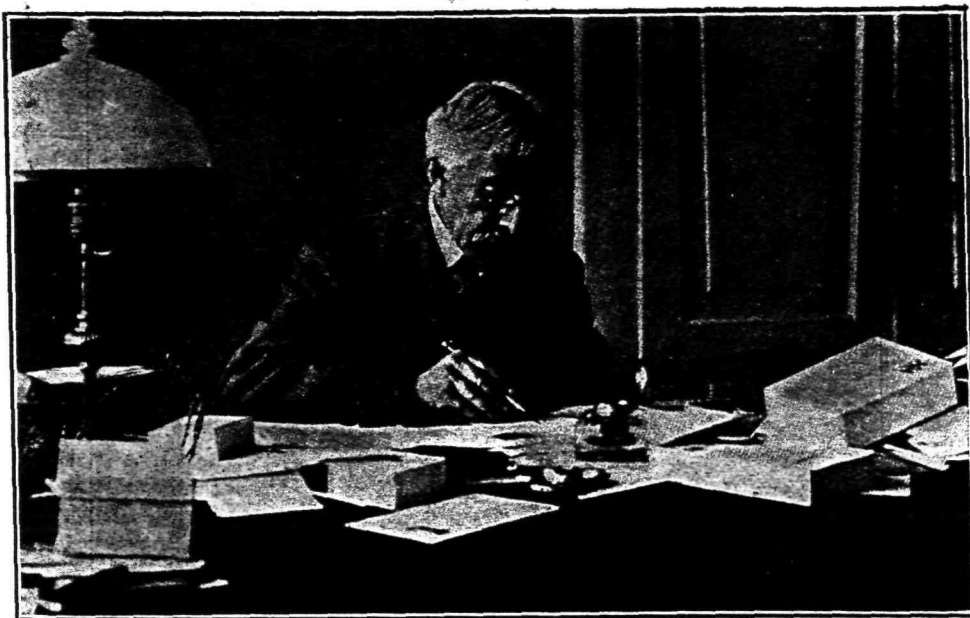

Ο Άντωνιος Φραγκατασάρο εργαζόμενος εις τὸ γραφεῖον του.

ἐν γένει εἰς τὴν ἐξωτερικευσὶν τῆς ψυχῆς τοῦ καλλιτέχου κατ' ἰδίαν του ἀρέσκειαν, καὶ οὐχὶ κατ' ἀρέσκειαν τοῦ κοινοῦ. Τὸ κοινὸν ὀφείλει γὰρ μορφωθῆ καὶ γὰρ ἐννοεῖ τὸν καλλιτέχνην καὶ οὐχὶ ὁ καλλιτέχνης γὰρ γίνεται ὄργανον τοῦ κοινοῦ. Τύπους ἰδιαιτέρους καὶ πάλιν πρωτοτύπους μᾶς παρέχει ἡ Ἰσπανία. Ὁ κ. Zuloaga ἔχων ὡς διδάσκαλον, ὡς τοῦλάχιστον γίνεται κατάδηλον ἐκ τῶν εἰκόνων του, τὸν ἡμέτερον Θεοτοκόπουλον, τέμνει νέαν ὁδὸν τέχνης, τολμηρὰν, πρωτότυπον, χαρακτηριστικὴν. Τὰ ἔργα του καθυστεροῦν ἰσως εἰς τὴν ἐκτέλειν, εἰς τὴν ἀτμοσφαιρικὴν προοπτικὴν, ἀκόμα καὶ εἰς σχέδιον, ἀλλ' ἡ δημιουργία τῶν τύπων του εἶναι τόσο ἐπιβλητικὴ, ὥστε εὐκόλως τῷ δίδεται ἡ ἀφραὶς τῶν ἀμαρτιῶν· καυτηριάζων τὰς ἀσχημίας τῆς πατρίδος του ἀσπλάγχυντος, εἶναι ἀντιπαθὴς εἰς τὸν Ἰσπανικὸν κόσμον, δι' ὃ καὶ φιλοξενηταί εἰς τὸ Ἰταλικὸν διαμέρισμα. Ἀντιθέτως αὐτοῦ ἐμπνέεται ὁ κ. Herman Anylada, ὅστις διαβλέπει τὸ ὄρατον, τὸ ἰδιότροπον, τὸ πρωτότυπον τοῦ Ἀνδαλουσίου τύπου, καὶ ἡ τεχνοτροπία του, καὶ ἡ ἐκλογὴ τῶν εἰκόνων του, εἶναι ὁλόκληρος ἱστορία τῆς ἐκλειψάσης ἐξ Ἰσπανίας μαύρης φυλῆς. Ἀμφότεροι οἱ καλλιτέχνη, ἀξιοὶ μεγάλης ἐκτιμῆσεως, προσκυλοῦν τὴν γενικὴν προσοχὴν.

Μ. Ἰγγλέση

Εἰς τὸ Ἑλλήν. τμήμα τῆς Ἱστορικῆς ἐκδόσεως τῆς Ρώμης θὰ ἐκτεθοῦν 400 εἰκόνες, ἀντιγραφαὶ πιστόταται εἰκόνων σχετικῶν πρὸς τὴν Βυζαντινὴν αὐτοκρατορίαν, εὐρισκομένων εἰς ἐκκλησίας, μουσεῖα καὶ χειρόγραφα, τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἐλήφθησαν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης τῆς Μοδένης. Τὰς ἀντιγραφὰς ἐφιλοτέχνησαν ὁ Παρισινὸς καλλιτέχνης κ. Φονσὲ, Ἴταλοι καλλιτέχνη καὶ τινες ὁ ἡμέτερος κ. Στ. Ξενοπούλος.

Τὰ ἀντίγραφα θὰ δωρηθῶσι, μετὰ τὴν ἐκθεσιν, εἰς τὴν Ἱστορικὴν καὶ Ἐθνολογικὴν Ἑταιρείαν. Ἡ ἐργασία ἐγένετο τῇ ἐποπτείᾳ τοῦ κ. Σπυρ. Δάμπρον, ὅστις καὶ ἀναχωρεῖ μετὰ τινος ἡμέρας εἰς Ρώμην, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλήν. Κυβερνήσεως. Ἐπίσης θὰ ἐκτεθῇ σιερά 460 φωτογραφικῶν (καὶ 92 μεγεθύνσεων) ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν μνημείων, καὶ δέκα λευκώματα περιέχοντα φωτογραφίας τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τοὺς περιηγητὰς (1670—1840).

Ἡ ὅλη ἀντιγραφικὴ ἐργασία ἐστοίχισε 6,000 δραχ.

*

Ὁ κ. Σ. Βαρδῶρος νέας εἰργάσθη εἰκόνας, ἐκ τῶν ὁποίων διακρίνονται δύο σχεδιαγραφήματα ἢ Θλίψεις, καὶ τὸ Αἶνιγμα, ἐπίσης δὲ ὁ Προμηθεὺς, προσχεδιάσμα μεγάλου πίνακος.

Ἐξετέλεσε τὴν προσωπογραφίαν τῆς μικρᾶς δεσποίδος Μαρούλης, ἥς τὰ μειδιώντα χεῖλη ὁμοιάζουν καταπληκτικῶς πρὸς τῆς Τζεσκόνδα, καὶ τὸν Ἀπόλλωνα ἱστάμενον εἰς τινα ἀκτὴν περὶ τὴν δύσιν τοῦ Ἥλιου, ἔργον ἐμπνευσμένον καὶ νεωτεριστικὸν κατὰ τὴν τεχνοτροπίαν. Ἐπίσης ἐφιλοτέχνησε τὸν «Θριαμβευτὴν τοῦ παντός» εἰκονίσας τὸν θάνατον φερόμενον ἐπὶ ιερασίας πτέρυγος καὶ σὺροντα τοὺς νεκρούς.

*

Ὁ Παν. Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κ)πόλεως Ἰωακεῖμ κατιδὼν τὸν κίνδυνον ὃν ἡ θρησκεία καὶ ἡ γλῶσσα διατρέχουν ἐκ τῶν ὑπούλων καὶ ἀντεθνικῶν ἐνεργειῶν τῶν μαλλιαρῶν, συσχεφθεὶς μετὰ τῶν δύο Διοικητικῶν σωμάτων, τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ συνεδρίου ἐξέδωκε τῇ 16 Μαρτίου ἐ. ἔ. θανμασίαν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς ὑφισταμένας ἐκκλησιαστικὰς καὶ κοινοτικὰς ἀρχὰς καὶ πρὸς πᾶν τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα, δι' ἧς ἀφοῦ τονίζει τὴν ζωτικότητα τῆς Ἐθνικῆς γλώσσης ἥτις ἀποτελεῖ τὸ προπύργιον τῆς Ἐθνικῆς ὑποστάσεως καὶ συνοχῆς, κατακρίνει δι' αὐστηρᾶς γλώσσης τοὺς ἐλαφροὺς τῇ διανοίᾳ καὶ καρδίᾳ ἀποπειρωμένους γὰρ εἰσαγάγει «ἀτάσθαλον καὶ ἀπεχθὲς γλωσσικὸν κατασκευάσμα, κακοβούλως ἐργαζόμενοι ἵνα διαφθείρωσι καὶ μολύνωσιν ὅ,τι μέγιστον καὶ κάλλιστον ἀποτελεῖ τοῦ εὐγενοῦς καὶ εὐκλεοῦς ἡμῶν ἐν τοῖς νεωτέροις χρόνοις κατόρθωμα». Ἀποκαλεῖ βέβηλον, ἀσεβὴ καὶ ἀπόβλητον τὴν Εὐαγγελικὴν μετάφρασιν τοῦ Πάλλη, ἐπιτιθεὶς δὲ τὴν προσοχὴν ὅπως ἐν ταῖς σχολαίσις ἡ διδασκαλία παρέχεται ἐν πάσῃ διανγεί καθαρότητι ὑπὸ προσώπων ἀξίων τῆς κλήσεως καὶ τοῦ προσορισμοῦ αὐτῶν.

*

ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ἐβραβεύθη ἡ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις ὁμογενοῦς κ. Κωνστ. Φωτιάδου δημο-